

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8T/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011655
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2121011655.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovaných: H. T., nar. XX.XX.XXXX v W., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS S., a M. F., nar. XX.XX.XXXX v W., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin lúpež formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 15.08.2023 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

H. Š i m k o, nar. XX.XX.XXXX v W.,
trvale bytom W.,
t. č. vo výkone trestu v C. Leopoldov,

M. H e r á k o v á, nar. XX.XX.XXXX v W.,
trvale bytom W.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov,

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j ú s p o d o b ž a l o b y

Okresnej prokuratúry Trnava podanej na Okresný súd Trnava dňa 11.08.2021, pod č. 1 Pv 73/21/2207-43, pre skutok v bode 1 obžaloby kvalifikovaný ako zločin lúpež formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mali spáchať tak, že

v čase medzi 17.30 hod. a 18.00 hod. dňa 26.02.2021 v W. v parku H. X. na chodníku pri minigolfovom ihrisku obvinený H. T. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenou M. F. pristúpil k tadiaľ prechádzajúcemu H. R. a so slovami „H. zastav!“ ho oboma rukami sotil do chrbta, v dôsledku čoho H. R. spadol tvárou na zem a udrel si hlavu nad pravým okom, následne si mu H. T. jednou nohou kľakol na chrbát, vykrútil mu ľavú ruku dozadu a svojou voľnou rukou mu zobral čiernu tašku, ktorú mal prevesenú krížom cez telo a hodil ju smerom k M. F., potom otočil H. R. na chrbát a začal mu prehľadávať vrecká bundy, kde z jedného mu vzal tabatierku s tabakom a papierom na šúľanie, bundu mu rozopol a z jej vnútorného vrecka mu odcudzil mobilný telefón zn. N. O tyrkysovej farby, zatiaľ čo M. F. z jeho čiernej tašky odcudzila potraviny a to chlieb, 0,5 kg cibule a 4 plátky mäsa a následne sa obaja dali na útek smerom k železničnej stanici, čím poškodenému H. R. bytom W., spôsobili škodu v celkovej výške 121,90 EUR a odreninu na čele hlavy vpravo, odreninu jarmovej oblasti vpravo a odreninu chrbta pravej ruky, pričom tieto zranenia si nevyžiadali lekárske ošetrenie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Obžalovaný

H. T. nar. XX.XX.XXXX v W.,
trvale bytom W.,
t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov,

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e s p o d o b ž a l o b y

Okresnej prokuratúry Trnava podanej na Okresný súd Trnava dňa 11.08.2021, pod č. 1 Pv 73/21/2207-43, pre skutok v bode 2 obžaloby kvalifikovaný ako zločin marenie spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

obvinený H. T. dňa 28.02.2021 v čase asi o XX.XX hod. v W. v N. parku prišiel k tam na lavičke sediacemu H. R., od ktorého zisťoval, či tento podal naňho trestné oznámenie ohľadom lúpežného prepadnutia a potom, ako H. R. podanie trestného oznámenia z jeho strany potvrdil, mu H. T. povedal, aby si veľmi dobre rozmyslel, čo bude vypovedať, pretože ak by ho v danom prípade odsúdili, tak po návrate z výkonu trestu ho zabije, čím u H. R. vyvolal strach a obavy o život.

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodeného H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., s jeho nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 11.08.2021 obžalobu v trestnej veci obvinených H. T., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, a M. F., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin lúpež spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona a zločin marenie spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktoré mali byť spáchané na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.01.2022, sp. zn. 8T/26/2021, súd uznal obžalovaných H. T. a M. F. za vinných zo zločinu lúpeže spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona, a obžalovaného H. T. aj zo zločinu marenie spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Súd obžalovanému H. T. uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a obžalovanej M. F. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obidvaja obžalovaní proti rozsudku podali odvolanie, prokurátor odvolanie nepodal.

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.06.2022, sp. zn. 3To/41/2022, odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd v súlade s § 327 ods. 1 Trestného poriadku vec znovu prejednal a rozhodol, pričom doplnil dokazovanie v zmysle pokynov odvolacieho súdu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: výsluch obžalovanej M. F., výsluch obžalovaného H. T., výsluch poškodeného H. R., výsluch svedka R. A., boli prečítané zápisnice o výsluchoch svedkov T. A. a Q. X., bol vykonaný výsluch znalca J.. G. X., R., výsluch znalca R.. Z. K., a ďalšie dôkazy uvedené ďalej v odôvodnení.

Obžalovaná M. F. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že to, čo povedal pán R., nie je pravda, mení každú jednu výpoveď, nikto sa mu nevyhrážal. Myslí si, že H. R. naviedol T. A. a Q. X. aby to povedali. Nie je to pravda, s H. T. sú nevinní. H. R. si nepamätá s kým bol, ako odchádzal, stál tam s nejakou postavou. Sám od seba spadol na chrbát, udel si zadok hlavy, žiadne odreniny nemal, nevie, či dostal balans. H. T. ho zodvihol a posadil ho naspäť na lavičku, celý čas mal čiernu kabelu pri sebe. Pýtali sa ho, či je v pohode, povedal, že je v pohode a ide domov. H. R. často stráca telefóny. G. nič sa nestalo. Boli s ním, ale to, čo sa im kladie za vinu, vôbec nespravili.

K druhému skutku uviedla, že sedeli v parku pri M., aj H. T. a ešte jeden kamarát. Z. Q. X. s T. A. a hovorili im, čo sa stalo. R. išli do ružáku, bol tam aj poškodený, popíjal pivo, sám od seba ich pozdravil, oni s ním ani nekomunikovali, žiadne vyhrážky, nič. Poškodený sám povedal, že čo bude chcieť povedať Q. a Vojtovi, aby svedčili proti im.

Obžalovaný H. T. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že on, M. F., T. A. a H. R. boli spolu, pili alkohol. T. A. odišiel domov. Medzitým sa H. R. postavil, nevie čo chcel spraviť, dostal balans a spadol na temeno hlavy zozadu. V tom ho zdvihol, posadil ho na lavičku, pozrel sa, či nemá rozbitú hlavu, nemal, tak si sadol znova na lavičku. Ešte chvíľku debatovali, dopila sa fľaška už vedel, že má H. R. vypité. Opýtal sa M. F., či idú domov. Nakoľko mu povedala, že áno, tak povedal aj pred H. R., že idú domov. On tiež povedal, že ide domov. Postavili sa, postavil sa aj H. R., pozdravili sa, a so M. F. odchádzali po staničnom parku smerom k železničnému depu. Ako odchádzali, tak sa ešte otočil, či náhodou H. R. nespadol. Nakoľko videl, že nie, že sa pomaly vliekol smerom k stanici po parku, tak pokračovali k tomu depu, v tom sa otočila M. F. a hovorí, že sa s niekým rozpráva. Tomu nevenoval už pozornosť, išli domov.

K druhému skutku uviedol, že spolu so M. F. sedeli pri M. na lavičke, zbadali, že z ružového parku ide k nim T. A. a Q. X.. T. A. mu povedal, že „hľadá ťa kriminálka“, povedal mu, že „mňa?“, on povedal, že áno, že starý kokot dal na teba lúpež. Opýtal sa, akú lúpež, odpovedal, že vraj za telefón. R. T. A., že mu žiadny telefón nezobral. T. A. mu na to povedal, že veď H. R. sedí v ružovom parku, že poďme za ním. T. A. a Q. X. odišli smerom na stanicu alebo tam niekde. On so M. F. tam ešte sedeli, potom sa išli pozrieť do ružového parku. Ako prichádzali, na jednej lavičke videl sedieť H. R. a na druhej lavičke videl sedieť R. A.. Ako prichádzali, všimol si, že H. R. dopíjal nejaké pivo a nejakú fľašku. Zastavil sa pri ňom, nakoľko sa ho chcel opýtať, čo sa dozvedel, od koho sa dozvedel, a o čo vlastne ide. Nakoľko videl, že to nemá význam sa ho teraz pýtať, lebo mal vypité, tak sa ho ani nepýtal. Ani s ním nedebatoval a išli za R. A. a oni sa s ním ani nerozprávali. On dopil ešte aj to pivo, postavil sa a dal sa na odchod smerom ku X.. Ešte sa zastavil tak ďalej keď bol od nich a ešte im zakýval. Usmieval sa a zakýval.

Poškodený H. R. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že keď dopili pivo a zvyšok vodky, zhasol rádio, dal si telefón do bočného vaku a išiel smerom domov promenádou až dole ako sa chodí cez koľaje nadchod. Nebol v takom stave, že by sa cítil opito, lebo boli traja čo pili vodku. Ako išiel, tam je golfové mini ihrisko, tak tam ho dobehol obvinený a sotil ho na zem. Obžalovaný ho sotil do chrbta, spadol rukami a tvárou dolu. Na pojednávaní ukázal na svoje jazvy - na pravú ruku na háanky prstov a na pravú časť tváre, obočie a lícnu kosť mal oškreté. Vykrútil mu ruku, ležal bruchom a tvárou dolu. Potom ho otočil, zahliadol M. F. asi 4-5 metrov, musel ho otočiť, pretože potreboval rozopnúť bundu a dostať sa k telefónu, zobral mobil a hneď zmizol. Nevidel, čo sa dialo s jeho taškou, hodili ju za neho, nevidel, kam tá taška letela, len ju našiel pri lavičke odhodenu a to futro už bolo roztrhané. Chýbali tam chleba, pol kila cibule a pol kila mäsa, hygienické veci tam zostali. Lavička bola asi dva metre od neho. Tiež uviedol, že v taške museli hľadať peňaženku, lebo bola celá roztrhaná, futro vnútri, peňaženku mal v trenkách schovanú. Tam sa pravdepodobne jednalo o tú kreditku, peniaze nemal, nenosí ich so sebou. Potom obžalovaná odišla spolu s obžalovaným smerom na stanicu. Počas incidentu mu obžalovaný nič nehovoril, len predtým, ako spadol, obžalovaný povedal „H. stoj“. Nahlásil to až ráno na stanici polícii. Oni ho poslali na kriminálku, tam nikoho nebolo, tak sa vrátil naspäť. Tam potom prišla kriminálka na stanicu. Uviedol im celú výpoveď čo ako sa stalo, oni ho doviezli na kriminálku, chceli kamerové záznamy, zisťovali detaily. Dal tú výpoveď, potom ho prepustili. Obžalovaného pozná z výkonu trestu, bol s ním vo výkone trestu, obžalovanú pozná z videnia. Nestretával sa s nimi, keď sa stretli, pozdravili sa, to bolo všetko. O prepadnutí a ukradnutí mobilu hovoril T. A..

K druhému skutku, čo sa mal stať v ružovom parku, uviedol, že tam si išiel oddýchnuť, sedel tam „J.“ na vedľajšej lavičke, pozdravili sa. Prišli obžalovaní, to bolo vtedy, keď sa mu vyhrážal, že keď to odsedí,

že ho zabije, lebo mu povedal, „vráť mi mobil a nebudem z toho nič robiť“. Dostal strach a zobral sa a išiel preč. T. A. a Q. X. v ružovom parku nestretol, bol tam sám a J. tam bol. T. A. a Q. X. vedeli o prepadaní, dozvedeli sa to na druhý deň, keď prišiel z kriminálky, pretože to povedal T. A. na ubytovni ešte, nespomína si, či to bolo večer alebo ráno, ale asi ráno, lebo večer už spal, mal zhasnuté.

Postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná skoršia výpoveď svedka poškodeného zo dňa 21.04.2021, v ktorej uviedol, že „T. potom moju tašku chytil a hodil ju smerom k nej, teda k F.. F. som si všimol potom ako ku nej T. hodil túto moju čiernu tašku.“ a „Po príchode do útulku som povedal T., čo sa stalo, teda, že ma okradol X., teda H. T.. Ja som povedal, že im kúpim aj alkohol a on ma takto olúpi. T. mi povedal, že som mal ísť s ním domov ako išiel on.“ Poškodený k rozporom uviedol, že obžalovanú videl vtedy keď padal a vie, že bola za obžalovaným nejakých 4-5 metrov. Potom ju už nevidel, lebo ležal tvárou dolu. Padal pravou stranou dolu, dal si ruku k hlave, aby sa neudrel. K druhej časti uviedol, že to je pravda, on mu vravel že mal ísť s ním domov, že by sa nič nestalo.

Svedok R. A. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že býva spolu s H. R. na ubytovni, na vedľajšej izbe, od neho sa dozvedel o krádeži telefónu, bolo to asi deň alebo dva potom, ako sa to stalo, bolo to potom, ako to poškodený oznámil na políciu. H. R. mu na ubytovni povedal, že to mali byť H. a M., že on si nemôže byť tak celkom istý, lebo bol veľmi opitý. Keď mu to hovoril, bol opitý, ale nepadal. Y. sa, že prišiel na ubytovňu aj opitý, ale už začal poslúchať. H. R. tiež strácal mobilné telefóny. J. si, že H. R. má s obžalovanými úplne normálny vzťah, nevie o žiadnych konfliktoch. Nebol svedkom toho, že by sa niekedy obžalovaný vyhrážal poškodenému. Uviedol, že v ružovom parku bol on, H. T., M. F., H. R. a osoba s prezývkou „krokodíl“. X. mal priniesť víno, ale nepriniesol ho, tak išiel domov na ubytovňu. H. R. sedel na inej lavičke ako oni. Na ubytovňu odchádzal sám, pred ním išiel X., H. R. tam zostal. Myslí si, že obžalovaní išli hneď za ním. V ružovom parku neprišlo k nejakému slovnému stretu medzi H. R., M. F. a H. T.. H. R. sa nikto nevyhrážal za niečo a nehovorilo sa o krádeži mobilného telefónu. Obžalovaný mu nerozprával o tom, že by na neho podal poškodený trestné oznámenie.

Postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná skoršia výpoveď svedka zo dňa 21.04.2021, v ktorej uviedol, že „S R. teda nekomunikoval nikto z nás. R. sa asi okolo 18.00 hod. zobral a odišiel preč. Kam išiel neviem. Išiel smerom k stanici. Pri odchode nám zakýval ale viac sme sa nebavili. Ja so T. a F. sme tam zostali. Potom sme čakali v parku na krokodíla ale ten sa nevrátil.“ Svedok k rozporom uviedol, že bolo to asi tak ako vypovedal na políciu. R. rozporu vysvetliť nevedel, bolo to dávno.

Zo zápisnice o výsluchu svedka Vojtecha A. vyplýva, že svedok nebol prítomný pri čine dňa 26.02.2021. Uviedol, že v daný deň bol spoločne s H. R., H. T. a M. F. pri parkovisku pri R. elektro, kde užívali alkohol. R. hovoril H. R., že aby išiel, že idú domov. On povedal, že nejde, tak odišiel do útulku. Potom prišiel do útulku H. R., všimol si, že má odreté celé ľavé čelo okolo oka a ešte niečo mal s rukou. Ráno sa ho pýtal, čo sa mu stalo. Nechcel sa vypytovať ešte v ten večer, lebo mal dosť vypité, ale H. R. nemal až tak, on bol v pohode. Ráno mu R. povedal, že X. (H. T.) ho sotil alebo udrel a že mu zobral telefón, peňaženku mal schovanú v spodkoch. Potom že na druhý alebo tretí deň sa X. vyhrážal R.. Y. stretol X. so M. a hovoril mu, že čo spravil. X. povedal, že nič a zobral sa za R. do N., ktorý tam pil pivo. R. R. prišiel za ním (svedkom) do J. a povedal mu, že X. sa mu vyhrážal v parku, že príde domov z basy a že ho zabije. Na otázku vyšetrovateľa, či mal R. tašku otvorenú alebo zatvorenú, uviedol, že zatvorenú, že on si ju furt zatvára, nebolo vidieť, čo v nej je. On je na to opatrný. Na otázku vyšetrovateľa, že čo konkrétne mu H. R. povedal o svojom prepadaní, uviedol, že to, čo povedal na začiatku, keď sa ho ráno pýtal, čo to má nad okom, tak mu povedal, že ho X. nevie či udrel alebo sotil a že mu zobral telefón a že tú kabelu má roztrhanú. Či mu niečo zobrali aj z kabele, svedok nevedel. Na otázku vyšetrovateľa, že keď sa H. T. na druhý deň alebo za dva dni pýtal, čo spravil H. R., čo mu H. T. odpovedal, uviedol, že H. T. povedal, že on nič nehovoril, ale ako mu to povedal, tak hneď sčervenel. Bola pri tom aj M. F. a tá zospodu kukla na H. T. a bola ticho, oni dvaja sú zohratí. Na otázku vyšetrovateľa, či povedal H. T., že H. R. na nich podal trestné oznámenie a že ich hľadá kriminálka, uviedol, že on mu nepovedal rovno, že naňho H. R. podal trestné oznámenie, iba sa ho spýtal, čo spravil. Vedel (svedok), že H. R. bol podať trestné oznámenie naňho za lúpež, povedal mu to H. R., ale H. T. to nepovedal. H. R. si to všetko ráno pamätal od A po Z. Z miesta, kde sa rozprávali s H. T., bolo vidieť rovno do N., kde sedel H. R., tak sa H. T. vybral rovno za ním. Na otázku vyšetrovateľa, či okrem toho, že H. T. popieral, že by H. R. niečo spravil, reagoval ešte nejakým inak na toto oznámenie, uviedol, že pred ním nie, iba očervenel, on (svedok) sa hneď začal rozprávať s kamarátkou M.. To, že sa H. T. H. R. vyhrážal zabitím mu H. R. povedal ešte v ten istý deň, ako sa stretli pri policajtoch, a on sa ho pýtal, čo to urobil.

Zo zápisnice o vylúchu svedka Q. X. vyplýva, že svedkyňa v nedeľu doobeda s T. A. stretli v parku pri policajtoch M. F. a X. (H. T.), sedeli tam a čakali na kamaráta J.. T. A. im povedal, že H. R. ich obidvoch udal. M. jej povedala, že H. R. tam bol so M. F. a nejakým chlapcom, ale nevie, kto to bol, a že ona mu nezobrala žiaden telefón, nič, že oni ho ešte dvíhali zo zeme, ako padol. Ďalej svedkyňa uviedla, že H. R. jej ešte v ten večer, v nedeľu povedal, že sa mu X. vyhrážal, že keď dôjde z basy, že ho zabije, to sa malo stať potom, ako M. F. a X. stretli v parku oni (svedkyňa) a oni potom zbadali H. R. v N. a išli tam za ním. Na otázku vyšetrovateľa, že ako pred ňou reagoval H. T. na jej oznámenie, že H. R. podal na nich trestné oznámenie, uviedla, že H. povedal, že keď dôjde z basy, že ho zabije. Na otázku vyšetrovateľa, či ona alebo T. A. boli pri tom, keď sa H. T. o tom trestnom oznámení rozprával v N. s H. R., uviedla, že nie. Na otázku vyšetrovateľa, že to, že sa mal H. T. vyhrážať H. R. zabitím po návrate z basy má aj od H. R., uviedla, že áno. Na otázku, že odkiaľ T. A. vedel ráno, že H. R. prepadli H. T. so M. F., uviedla, že hovoril mu to H. R., v ten deň ráno, že ho napadol H. T. a M. F.. Y. vie o mobilnom telefóne, nejaká značka N., ktorý mal byť odcudzený. Na otázku vyšetrovateľa, či okrem toho, že H. T. povedal, že po návrate z basy zabije H. R., vyjadril sa nejaký aj ku skutku, pre ktorý podával H. R. trestné oznámenie, uviedla, že nie, tváril sa, ako by to mal mať na háku, X. tvrdil, že on nezobral žiaden telefón, že sa ide porozprávať za H. R., ktorý sedel v N..

M. J.. G. X., R.. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že odborné vyjadrenie vypracoval na základe fotodokumentácie, ktorá mu bola poskytnutá vyšetrovateľom. Na otázku, či bolo možné pri hodnotení podkladov, ktoré mu boli poskytnuté s istotou určiť, čo spôsobilo nekoordinovaný pád poškodeného dopredu, odpovedal, že nie, z charakteru zranení tak isto z dodanej fotodokumentácie nie je možné určiť príčinu nekoordinovaného pádu dopredu. V odbornom vyjadrení odpovedal priamo na otázku položenú vyšetrovateľom, či sa mohlo stať toto zranenie, alebo teda tento nekoordinovaný pád postrčením do chrbta, ako je to uvedené vo výpovedi poškodeného. Q., že sa to tak stalo. Na otázku, či môže určitý stupeň opitosti človeka viesť k nekoordinovanému pádu na zem, odpovedal, že určite áno, môže, záleží od hladiny alkoholu v krvi, metabolizmu človeka, ako dokáže tento alkohol spracovať, aké má na neho tento alkohol účinky. Ďalej uviedol, že nekonštatoval, že úraz sa stal 26.02.2021, to konštatoval z jeho pohľadu vyšetrovateľ, on uviedol, že z doloženej fotodokumentácie nie je možné objektívne určiť čas vzniku poranení, na základe tých dôkazov, alebo tých materiálov ktoré mal k dispozícii, sa nedá určiť dátum vzniku zranenia, a tak je možné, že toto zranenie sa stalo aj v inom čase ako 26.02.2021. Na otázku, či následok zranení poškodeného mohol byť spôsobený aj jeho nekoordinovaným pádom bez pričinenia tretej osoby, tzn. akéhokoľvek strčenia zozadu, odpovedal, že áno, uviedol to aj v bode č. 2, že mechanizmus vzniku zranení je nekoordinovaný pád s následným kontaktom s drsným povrchom zeme. Tento nekoordinovaný pád smeroval dopredu. Príčinu tohto pádu s doloženej fotodokumentácie nevie objektívne určiť. Ďalej uviedol, že z fotiek nevie určiť, či poškodený bol alebo nebol v čase vzniku zranenia pod vplyvom alkoholu, a že na fotkách zo dňa 26.02.2021, ktoré mu boli poskytnuté vyšetrovateľom sa nachádzali rany, ktoré vznikli v časovom rozmedzí maximálne 7 dní pred uvedenou fotkou.

Znalec R.. Z. K. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že sa v celom rozsahu odvoláva na znalecký posudok, nechce na ňom nič meniť ani ho doplniť. Ďalej uviedol, že zdravotnú kartu si pán R. doniesol so sebou, a tam je veľa vyšetrení tzv. somatických oddelení, interné oddelenie, kardio oddelenie, je z toho urobený výpis od strany 6 posudku. Podľa dostupných údajov mal abúzus dokázateľný vplyv na jeho telo, telesných funkcií. S poškodeným počas vyšetrenia komunikoval asi 2,5 hodiny, rozprávali sa aj o priebehu skutku, pri posudzovaní vierohodnosti výpovede. Ďalej uviedol, že vyjadrenie, že špecifická vierohodnosť je vyhovujúca, znamená, že psychológ na základe údajov došiel k tomu, že ten dotýčaný bol schopný v zásade správne vnímať čo sa dialo, psychológ sa vyjadruje k tomu, že bol to schopný vnímať, a že v súlade s tým svojím vnímaním o tom aj vypovedať. Nepôsobil na neho, že by bol pod vplyvom alkoholu, fúkať mu nedával. Ďalej uviedol, že v rámci skúmania špecifickej vierohodnosti mal výpovede zo spisu pred sebou, porovnával to, ale každé slovo neporovnával. Pýtal sa ho na niektoré veci, alebo položil otázku, a v zásade ju doplnil tým, čo hovoril v tej výpovedi. Dá sa povedať, že to porovnával aj s výpoveďami iných osôb, konfrontuje výpoveď dotýčaného s výpoveďami ostatných. Na otázku obhajcu, že jedným z kritérií na posudzovanie špecifickej vierohodnosti je aj stabilita výpovede, na to aby mohol skonštatovať, že toto kritérium je naplnené, či mu postačuje, ak to vyjadrenie poškodeného, ktoré spravil pred ním, je len v tých zásadných momentoch zhodné, ktoré spravil na súde, uviedol, že áno, zásadné dejové okolnosti, čo sa udialo, a zásadné dejové súvislosti, ako to nasledovalo za sebou. K vplyvu množstva vypitého alkoholu na záver o špecifickej vierohodnosti

uviedol, že v prípade, že človek je tak opitý, že si nepamätá, alebo nevníma čo sa deje, tak keď neskôr o tom vypovedá, tak buď sa prizná, že bol tak opitý, že nevie čo sa dialo, alebo si musí ten príbeh vymyslieť, vlastnú rozprávku. Keď si aj vymyslí vlastnú rozprávku, tak ak nie je cvičený herec, nedokáže ju predviesť takým spôsobom ako to zažil. Lebo keď si vymyslí rozprávku, vracia sa do vymysleného príbehu a nie do svojich zážitkov. Keď niečo zažije, je to sprevádzané s emočným doprovodom, s výrazom tváre, a keď si niečo vymyslí, nie je to spojené s ničím. U pána R. považuje túto schopnosť za výrazne limitovanú. „Naučený príbeh nosím v hlave a potom ho opakujem, ale pri každej výpovedi to vyzerá inak.“ Na otázku, či má alkohol vplyv na mieru schopnosti vnímať okolitý dej, uviedol, že určite má, môže byť, že je tak opitý, že nevníma, resp. na druhý deň si to nepamätá čo sa stalo. Od toho opitého sa nedá zistiť, či to on vnímal, lebo on si to nepamätá. Ovplyvňuje to schopnosť presného vnímania, logického uvažovania, u niekoho alkohol zvyšuje zábrany, alebo znižuje, atď. Na otázku obhajcu, že porovnáva dve situácie, stav, že človek je opitý a pamätá si, a že si nepamätá vôbec, a či môže alkohol prispieť k tomu, že človek si pamätá niečo skreslene, odlišne od toho čo sa udialo, je niečo medzi tým, znalec uviedol, že to závisí na tom konkrétnom človeku, môžem si pamätať útržky, že sedel tam a tam, ale nepamätá si drobnosti. Skôr sa zle vyjadril, pamätá si je jeden extrém, nepamätá si je druhý extrém, a medzitým je veľa medzistupňov. Môže si pamätať emočne výrazné zážitky, ale nepamätá si, ako sa sprchoval a alkohol mohol byť rovnaký, to mohol byť príklad. Sú medzistupne. Vo všeobecnosti platí, je ľahké hovoriť pravdu, v psychologickom zmysle, že hovorím čo som vnímal, je obtiažnejšie vytvoriť si príbeh, to je tá rozprávka, naučiť sa ho, a stále ho strážiť, a opakovať, a vôbec najťažšie je pokúsiť sa vymyslieť príbeh čo vnímal a niečo do toho dotvoril, to je mimoriadne ťažké. Ďalej uviedol, že pani doktorka a ani on nevedia, či bol (poškodený) opitý, simplexná ebrieta nie je strata kontaktu s realitou, pani doktorka usudzuje, že on keď sa opil, tak sa prejavoval simplexnou ebrietou, tam nie je strata kontroly s realitou, človek je opitý, ale vníma ten okolitý svet relatívne zachovaný. Vnímanie reality nie je skreslené. Ako príklad uviedol, že môže byť opitý, sedí na súde a má vypité, ale stále vie, že sedí na súde a vie čo sa deje. To je zachovaný kontakt s realitou, či si to pamätá, alebo nepamätá, to je iná otázka. Ak je opitý a sedí na súde a má pocit, že sedí na futbalovom zápase v Trnave, to je strata kontaktu s realitou, alebo ju hrubo skresľuje. Kritérium simplexnej ebriety, že nestráca kontakt s realitou. Na otázku, či na záver o prejavoch simplexnej intoxikácie môže mať vplyv množstvo vypitého alkoholu, uviedol, že vo všeobecnosti určite áno, ale to závisí aj od individuálnej tolerancie a do toho by sa nerád púšťal. Ďalej uviedol, že v zásade kombinácia rôznych druhov alkoholu zvyšuje nepriaznivý vplyv alkoholu, ale nevie uviesť presnú mieru ako u koho. Niekomu je viacej zle, niekto skôr zaspí, niekto sa cíti vo väčšom útlme. Na otázku, či má množstvo alkoholu vplyv na schopnosť pamätať si prežité udalosti, uviedol, že vo všeobecnosti má, ale nevie uviesť kedy, koľko, tam je toľko možností. V konkrétnom prípade sa to dá posudzovať. Na otázku, či množstvo alkoholu ovplyvňuje schopnosť vnímať a popisovať okolnosti, uviedol, že do istej miery alkohol môže zlepšovať, chvíľku nabudiť človeka. Alkohol ovplyvňuje, v zásade negatívne. Zásadné okolnosti vnímal relatívne presne a v súlade podľa našich zistení s tým aj vypovedal. Zo psychologického hľadiska je v podstate jedno koľko mal vypité, ten vplyv v zásade má. Na otázku, či sa mohlo stať, že si poškodený niektoré okolnosti nepamätal, prípadne pamätal skreslene, alebo sa mohlo stať, že sa mu mohli niektoré okolnosti „zliať“ medzi sebou navzájom, alebo nejak vymeniť, uviedol, že to, ako to celé rozprával opakovane, to, ako sa pri tom tváril, ako reagoval na otázky, to zvyšuje pravdepodobnosť, že si zásadné okolnosti deja vedel pamätať. Vo všeobecnosti sa môže stať všetko. Určite bol schopný správne vnímať kto ho napadol, v zásade ako sa to dialo, čo sa pritom kde zialo, to nevie. V zásade si myslí, že v ten deň bol schopný vnímať a v súlade s tým vypovedá. Na otázku - príklad, že osoba je napadnutá a jedná sa o okolnosti „som napadnutý“, „viem kto ma napadol“, „viem akým konkrétnym spôsobom ma napadli a čo mi pri tom hovorili“, tak v tomto rozmedzí či sa vie vyjadriť k schopnosti pamätať si a vplyvu alkoholu na túto schopnosť, uviedol, že je možné, že osoba si nemusí pamätať či ho napadli 7 alebo 9, ale či to bol jeden, alebo veľa to by si mal pamätať, bližšie sa k tomu nevie vyjadriť. Na otázku, či môže niektorá osoba opisovať dej určitých udalostí, ktoré však ona vnímala skreslene v dôsledku požitia alkoholu, ale ona sama je presvedčená, že hovorí pravdu, že sa to tak stalo, uviedol, že to je konfabulácia, patologický jav a ten v tomto prípade nenastal. Človek je presvedčený o tom, že niečo vypovedá, ale je to inak. V tomto prípade si nemyslí, že to nastalo. Na otázku, či je možné s istotou povedať, že poškodený nevnímal tie udalosti skreslene v dôsledku požitia alkoholu, je to možné s istotou vylúčiť keď nepoznáme množstvo alkoholu, uviedol, že je veľmi vysoko nepravdepodobné, že by to mal vnímať skreslene.

Na hlavnom pojednávaní boli ďalej vykonané dôkazy: znalecký posudok od Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r. o., č. 51/2022, zo dňa 17.05.2023 (č. l. 740-759), znalecký posudok znalca J.. W. K., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zo dňa

07.06.2021, č. 20/2021 (č. l. 107-140), odborné vyjadrenie k hodnote veci - mobilný telefón (č. l. 103), zápisnice o osobných prehliadkach obvinených (č. l. 174-175, 177-178), zápisnica o prehliadke tela osoby H. R. spolu s fotodokumentáciou (č. l. 179-185), zápisnica o prehliadke tela osoby H. T. spolu s fotodokumentáciou (č. l. 186-188), zápisnica o prehliadke tela osoby M. F. spolu s fotodokumentáciou (č. l. 189-192), zápisnica o obhliadke miesta činu (č. l. 193-197), zápisnica o vydaní vecí (č. l. 199), fotografie čl. 214, 215, kamerový záznam priestorov OC J. zo dňa 26.02.2021, trestný rozkaz Okresného súdu Trnava z 15.08.2019, sp. zn. 0T/209/2019 (č. l. 257-258), trestný rozkaz Okresného súdu Trnava z 25.11.2019, 1T/68/2019 (č. l. 259-260), rozsudok Okresného súdu Trnava z 18.06.2021, sp. zn. 3T/65/2020 (č. l. 487-489), pripojený spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/64/2020, a z neho: trestný rozkaz zo dňa 14.12.2020 (č. l. 70-71), doručenka od Juraja Šimka (č. l. 72), podanie označené ako odvolanie proti rozhodnutiu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/64/2020 zo dňa 14.12.2020 (č. l. 74), úprava (č. l. 76); pripojený spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/55/2011, a z neho: trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 14.03.2011 (č. l. 35 - 36), uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 17.01.2014 (č. l. 64-65), uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 6Tos/36/2014 (č. l. 74-75) nariadenie výkonu trestu (č. l. 77), správa o nastúpení trestu (č. l. 81), uznesenie Okresného súdu Q. z 25.06.2015, 3PP/75/2015 (č. l. 85); ďalej hodnotenie obžalovaného Šimka od riaditeľa ÚVV Leopoldov (č. l. 265), hodnotenie obžalovanej F. od riaditeľa ÚVV Leopoldov (č. l. 270), lustrácie obžalovaných v registri obyvateľov (RO), lustrácie obžalovaných v databáze súdov (CDB), lustrácie obžalovaných v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), lustrácie obžalovaných v ZVJS, lustrácie obžalovaných v GP, odpisy obžalovaných z registra trestov (RT).

K výrokom o oslobodení spod obžaloby.

Súd po opätovnom hodnotení dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ako aj s poukazom na závery odvolacieho súdu, dospel k záveru, že jediným priamym dôkazom skutkov má byť výsluch svedka poškodeného H. R., t. j. výpoveď poškodeného JK. R. a jej vierohodnosť, je kľúčová pre rozhodnutie vo veci samej.

G. aj odvolací súd pripomenul, v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaných, bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Súd konštatuje, že existujú vážne a dôvodné pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodeného H. R..

Súd si dovoľuje citovať rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý rozsiahlo a vyčerpávajúco uviedol dôvody, pre ktoré možno mať dôvodné pochybnosti o vierohodnosti poškodeného JK.

* * *

Krajský súd uviedol:

Krajský súd musí po preskúmaní jednotlivých svedeckých výpovedí prisvedčiť odvolacím námietkam, že existujú pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodeného. Svedkovia zhodne potvrdili (svedok A. a svedkyňa X.) a to spolu s obžalovanými ako aj poškodeným R., že v deň spáchania skutku poškodený požíval alkohol. R. dokonca uviedol, že alkohol požíval (jedno pivo) ešte pred tým, ako sa stretol s T. A. a Q. X. v drevenej krčme pri parných kúpeľoch a následne spolu s T. A. a Q. X. pred OC J. vypil ďalšie tri piva a kúpil pol litra vodky. Q. k nim prišli obaja obžalovaní a poškodený kúpil ďalšiu fľašku pollitrovej vodky, a spoločne sa presunuli do parku, kde ju mali vypiť.

Uvedené množstvo alkoholu a kombinácia piva s tvrdým alkoholom u poškodeného v deň spáchania skutku celkom jednoznačne spochybňuje vierohodnosť jeho výpovede z dôvodu, že vplyvom opitosti mohlo dôjsť k narušeniu schopnosti pamätať si a reprodukovať, čo sa v ten deň, resp. v čase spáchania skutku stalo. Uvedené možno tvrdiť aj s poukazom na výpoveď svedka R. A., ktorý potvrdil, že poškodený neznesie veľa alkoholu a býval aj tak opitý, že si nepamätal čo robí. Ďalej vypovedal, že keď mu poškodený R. hovoril o prepadnutí, uviedol, že by to mal byť H. a M., ale si nemôže byť celkom istý, lebo bol veľmi opitý. W. vypovedal, že poškodený opakovane strácal telefóny, čo potvrdil aj samotný poškodený. S uvedenými skutočnosťami sa okresný súd vôbec nezaoberal a sám bez ďalších dôkazov

podporených odbornými znalosťami skonštatoval, že poškodený nebol v čase spáchania skutku až v takom stave opitosti, ktorý by mal zásadný vplyv na jeho schopnosť vnímať, pamätať si a reprodukovať prežitú udalosť.

Taktiež krajský súd nesúhlasí s tvrdením okresného súdu, že výpoveď poškodeného bola podporená aj zraneniami, ktoré na ňom boli zaznamenané dňa 27.02.2021. Znalec potvrdil vo svojom znaleckom posudku a výpoveďou na hlavnom pojednávaní dve možné varianty vzniku zranení poškodeného. Prvou je sotenie odzadu, tak ako to uvádza poškodený, druhou možnosťou však pripustil, že k vzniku zranenia poškodeného mohlo dôjsť aj nekoordinovaným pádom bez pričinenia tretej osoby. Okresný súd taktiež v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že poškodený nebol v takom stave opitosti, ktorý by mohol spôsobiť jeho samovoľný pád. V tomto smere krajský súd nerozumie na základe akých dôkazov okresný súd skonštatoval túto skutočnosť, keďže žiadne dokazovanie vo vzťahu k stavu opitosti poškodeného nevykonával, okrem už spomínaného kamerového záznamu a výsluchov svedkov a obžalovaných, ktorí nemohli objektívne posúdiť účinok alkoholu na poškodeného, a to aj s poukazom na to, že sami boli pod vplyvom alkoholu.

K tomu krajský súd uvádza, že na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázane fakty a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp., ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Na odsúdenie nie je postačujúca iba pravdepodobnosť o vine obžalovaného, ale vyžaduje sa taký dôkaz, na ktorého základe by súd získal presvedčenie o vine obžalovaného, ktoré by pre neho bolo dostatočné.

V tomto duchu krajský súd poukazuje na závery okresného súdu ohľadom 2. skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba na obžalovaného T. - trestného činu marenia spravodlivosti. V tomto prípade okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku často narábal s pravdepodobnosťou a možno uzavrieť, že tak ako to uvádzala aj obhajoba v odvolaní, vo viacerých častiach vychádzal z vlastných domniek a hypotéz. Založenie viny na premise, že sa skutok „mohol stať“ je neprípustné. Opäť je spáchanie 2. skutku postavené len na výpovedí poškodeného R., ktorý rovnako ako v predchádzajúcom prípade, v tom čase požíval alkohol. K situácii, že sa poškodenému obžalovaný vyhrážal po odchode svedka A. a ten logicky nemohol počuť tieto vyhrážky, nemohlo dôjsť, keďže poškodený vypovedal, že k vyhrážkam malo dôjsť v čase, keď svedok A. sedel na vedľajšej lavičke. Svedok A. však vypovedal, že žiadne vyhrážky nepočul, dokonca vypovedal, že sa s poškodeným nikto nerozprával a sedeli (obžalovaný T., obžalovaná F. a svedok A.) oddelene niekoľko metrov od poškodeného R..

Všetky vyššie uvedené skutočnosti vzbudzujú jednak dôvodnú pochybnosť o vierohodnosti výpovede poškodeného a zároveň o skutočnom priebehu skutku. Táto dôvodná pochybnosť vzišla z vykonaného dokazovania, najmä výsluchom svedkov, ktorý potvrdili, že poškodený opakovane stráca telefóny a má problémy s alkoholom. Vierohodnosť jeho výpovede je teda značne oslabená. Ako bolo vyššie uvedené, vinu obžalovaných je nevyhnutné založiť na istote, že žalovaný skutok bol spáchaný a spáchali ho obžalovaní, pričom domnienkami, predpokladmi a hypotézami nemožno dotvárať skutkový dej.

* * *

Súd doplnil dokazovanie pribatím znalca k osobe poškodeného R., a to aj s poukazom na pokyny odvolacieho súdu, podľa ktorých „v novom konaní bude potrebné, aby sa okresný súd dôsledne vysporiadal s otázkou vierohodnosti poškodeného, a za tým účelom doplnil dokazovanie pribatím znalca na skúmanie závislosti, zdravotného stavu a osobnosti poškodeného s prihliadnutím na množstvo požitého alkoholu, ktoré je schopné ovplyvniť jeho schopnosť pamätať si prežitú udalosť a tieto vierohodne zreprodukovať. Až následne môže súd v súlade s vyššie uvedenými zásadami rozhodnúť o vine obžalovaných, pričom bude potrebné zvážiť, či v danom prípade neprichádza do úvahy i postup v zmysle § 285 Trestného poriadku.“

Súd aj po hodnotení výsluchu znalca R.. Z. K. v spojení so znaleckým posudkom, ktorý znalec vypracoval, zotrval na závere, že existujú dôvodné pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodeného R.. Doplnené dokazovanie nerozptýlilo pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodeného R..

Úvodom si súd dovoľuje poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 19. októbra 2022, č. k. I. ÚS 548/2022, podľa ktorého:

- „Ústavný súd považuje za ústavne udržateľný záver krajského súdu v okolnostiach prerokúvanej veci o tom, že posúdenie špecifickej vierohodnosti vypočúvanej osoby z hľadiska či dotknutá osoba v tom ktorom konkrétnom prípade klamala alebo hovorila pravdu, je otázkou, ktorá súvisí s právnym posúdením veci, ktoré patrí súdu nie znalcovi. Pri hodnotení špecifickej vierohodnosti vypočúvanej osoby, teda či v tom-ktorom konkrétnom prípade vypočúvaná osoba klame alebo hovorí pravdu, je len na hodnotení súdu v súlade s už uvádzanými pravidlami pre hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, opierajúc sa pritom o existujúce dôkazy.“

- „V rámci teórie dokazovania je evidentné, že je potrebné odlišovať psychologické hodnotenie vierohodnosti výpovedí znalcom so zreteľom na určité situačné faktory, so zreteľom na duševnú poruchu či osobnostnú abnormalitu určitej osoby a právne hodnotenie vierohodnosti výpovedí súdom (ktorý jediný môže taký závere učiniť) s ohľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci vrátane zohľadnenia ostatných v konaní zabezpečených dôkazov. Je zjavné, že úlohou znalca je psychologickým vyšetrovaním odhaliť patológiu či osobnostnú subnormu vo vzťahu k vierohodnosti vyšetrovaného, nemôže však nahradiť komplexné posúdenie vierohodnosti výpovede obžalovaného súdom.“

- „Ústavný súd v kontexte už uvedených skutočností konštatuje, že výsledkami znaleckého dokazovania (ktoré v rozhodnej časti krajský súd posúdil ako tie, na ktoré nie je možné prihliadnuť) nemožno nahrádzať dôkazy vo veci samej, resp. voľné hodnotenie dôkazov zo strany súdu (m. m. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Tdo 6/2021 zo 4. júla 2021).“

V znaleckom posudku, a rovnako aj na hlavnom pojednávaní, znalec síce uviedol, že všeobecnú a aj špecifickú vierohodnosť výpovede poškodeného považuje za vyhovujúcu, poškodený je schopný správne vnímať, interpretovať a reprodukovať realitu, u poškodeného bolo explorované škodlivé užívanie alkoholu, bez prejavov rozvinutej závislosti, ďalej znalec konštatuje prejavy simplexnej intoxikácie po požití alkoholu, bez straty kontaktu s realitou alebo skresleného vnímania alebo ovplyvnenia pamäte, a v rámci jeho osobnosti sa nezistili také črty, ktoré by mohli negatívne vplyvať na vierohodnosť, a že z psychologického hľadiska nie je zrozumiteľná motivácia poškodeného nehovoriť pravdu, avšak súd dospel k záveru, že dopĺňujúcimi otázkami na znalca bola sponchybná správnosť týchto záverov.

Na základe dopĺňujúcich otázok znalec ďalej uviedol, že alkohol (množstvo alkoholu) má vplyv na mieru schopnosti vnímať okolitý dej, ovplyvňuje schopnosť presného vnímania, logického uvažovania, a má vplyv aj na schopnosť pamätať si prežitú udalosť. Následne znalec uviedol, že „pamätám si“ je jeden extrém, „nepamätám si“ je druhý extrém, a medzitym je veľa medzistupňov.

Znalec taktiež uviedol, že alkohol (množstvo alkoholu) má vplyv na závery o simplexnej intoxikácii, t. j. že človek je opitý, ale nestratil kontakt s realitou, pričom tiež uviedol, že zachovanie kontaktu s realitou je jedna otázka, a skutočnosť, či si osoba pamätá alebo nepamätá, je iná otázka.

Napokon znalec uviedol, že nevie, či bol poškodený R. opitý, a nemal vedomosť o množstve alkoholu, ktorý poškodený v čase skutku užil.

Na základe uvedených skutočností súd nadobudol pochybnosti o správnosti záverov znalca, pretože znalec na jednej strane uviedol konkrétne závery, potom v zásade uviedol, že na tieto závery má vplyv množstvo alkoholu, a nakoniec uviedol, že nevie, či bol poškodený R. opitý, resp. aké mal v sebe množstvo alkoholu. Pokiaľ množstvo alkoholu vplyva na schopnosť osoby vnímať a pamätať si udalosti, a od množstva alkoholu závisí rozsah toho, čo osoba dokáže vnímať a pamätať si („pamätám si“ - medzistupne - „nepamätám si“), a znalec nemal vedomosť o konkrétnom množstve alkoholu u poškodeného v čase skutku, potom treba dospieť k záveru, že závery prezentované znalcom sú spochybnené.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že znalec sa uvedeným spôsobom vyjadril napriek tomu, že v konaní sa niektorí svedkovia vyjadrili k množstvu a druhu alkoholu, ktorý mal poškodený užiť, avšak vyjadrili sa neurčito, a zároveň z vykonaného dokazovania nemožno dospieť k jednoznačnému záveru, že ak

sa skutok stal, tak kedy sa stal - kedy v zmysle s akým časovým odstupom (v minútach, v hodinách a pod.) od posledného užitia alkoholu. Je všeobecne známe, že alkohol začína mať vplyv na organizmus s nejakým časovým odstupom po jeho užití, a tiež to, že po skončení konzumácie alkoholu jeho účinky ešte nejaký čas trvajú, a potom odznievajú (osoba triezve, množstvo alkoholu v organizme sa znižuje). Čiže aj keby bola dostupná relevantná informácia o množstve alkoholu u poškodeného, a bolo by možné zistiť vplyv alkoholu na poškodeného (od užitia až po vytriezvenie), nie je možné jednoznačne určiť, kedy v tomto časovom úseku sa mal skutok stať, t. j. aký by bol presný vplyv alkoholu na poškodeného v čase skutku.

Na ďalšie doplňujúce otázky potom znalec odpovedal len všeobecne a neurčito. Znalec na jednej strane tiež pripustil, že množstvo alkoholu má vplyv na schopnosť vnímať a pamätať si prežité udalosti, a potom keď k týmto okolnostiam smerovali otázky pri výsluchu, znalec to v podstate vylúčil, a spomína patologické javy a duševné choroby, akoby opäť extrémny, bez rozlišovania miery, „medzistupňov“.

Napríklad ide o otázky:

1. Mohlo sa stať, že si poškodený niektoré okolnosti nepamätal, prípadne pamätal skreslene, alebo sa mohlo stať, že sa mu mohli niektoré okolnosti „zliať“ medzi sebou navzájom, alebo nejak vymeniť?
  - a. to ako to celé rozprával opakovane, to ako sa pri tom tváril, ako reagoval na otázky, to zvyšuje pravdepodobnosť, že si zásadné okolnosti deja vedel pamätať. Vo všeobecnosti sa môže stať všetko. Určite bol schopný správne vnímať kto ho napadol, v zásade ako sa to dialo, čo sa pritom kde zialo, to neviem. V zásade si myslím, že v ten deň bol schopný vnímať a v súlade s tým vypovedá.
2. Keď uvediem príklad, že osoba je napadnutá, a jedná sa o okolnosti „som napadnutý“, „viem kto ma napadol“, „viem akým konkrétnym spôsobom ma napadli a čo mi pri tom hovorili“, tak ako keby v tomto rozmedzí či sa viete vyjadriť k schopnosti pamätať si a vplyvu alkoholu na túto schopnosť, keď toto berieme ako okolnosti, ktoré má osoba vnímať?
  - a. je možné, že osoba si nemusí pamätať či ho napadli 7 alebo 9, ale či to bol jeden, alebo veľa to by si mal pamätať. Bližšie sa k tomu neviem vyjadriť.
3. Môže niektorá osoba opisovať dej určitých udalostí, ktoré však ona vnímala skreslene v dôsledku požitia alkoholu, ale ona sama je presvedčená, že hovorí pravdu, že sa to tak stalo?
  - a. to je konfabulácia, patologický jav a ten v tomto prípade nenastal. Človek je presvedčený o tom, že niečo vypovedá, ale je to inak. V tomto prípade si nemyslím, že to nastalo.
4. Ak niekto skreslene vnímal určité udalosti, je o nich schopný konzistentne vypovedať?
  - a. Človek, ktorý má schizofréniu, je to možné. Pokiaľ prebieha duševná choroba tam to platí. V prípade bludov tu by mal byť psychiater.

Na základe všetkých týchto skutočností mal súd pochybnosti o správnosti záverov znalca. Závery znalca akoby vychádzali len zo skutočnosti, že poškodený o základných skutočnostiach vypovedal opakovane rovnako. Následne keď otázky smerovali k podrobnostiam a okolnostiam, z ktorých mali vyplývať závery prezentované znalcom, odpovede znalca boli skôr všeobecné, neurčité a nepresvedčivé. Ako aj odvolací súd uviedol, ak má slúžiť výpoveď poškodeného ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaných, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný. Ak možno mať pochybnosti o správnosti záverov znalca, v dôsledku čoho pretrvávajú dôvodné pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodeného, potom to má za následok uplatnenie zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaných, a to ohľadom priebehu skutku, ktorý vychádza len z výpovede poškodeného PG.a. Je potrebné uviesť, že pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za zločin, za ktorý v prípade uznania viny hrozí trest niekoľkých rokov odňatia slobody, sú rozhodujúce práve detaily, podrobnosti, a presný priebeh skutku. Ak o týchto možno mať dôvodné pochybnosti, potom prichádza do úvahy aj taký priebeh skutku, kedy poškodený napadnutý nebol, alebo napadnutý bol, ale inou osobou, prípadne mu mohli byť osobou odcudzené veci bez použitia násillia. V takomto prípade, ako už súd uviedol, je nevyhnutné uplatniť zásadu in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaných.

S poukazom na prezentované úvahy súd dospel k záveru, že existujú dôvodné pochybnosti ohľadom presného priebehu oboch skutkov, ktoré vychádzajú výlučne z výpovede poškodeného R., a z týchto dôvodov súd oboch obžalovaných v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Napokon možné oslobodenie spod obžaloby spomenul v závere rozhodnutia aj odvolací súd.

K výroku o náhrade škody

Pretože súd oslobodil obžalovaných spod obžaloby, súd podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodeného Jozefa Palkoviča s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.